

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Agata Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 listopada 2016 roku sprawy

J. H., syna M. i L. z domu Sito,

urodzonego dnia (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie pomiędzy 01 02 2016 a 02 02 2016 w G. przy ul. (...) po uprzednim wybiciu szyby w oknach baru (...) zabrał z jego wnętrza mienie w postaci sprzętu nagłaśniającego marki T., ekspresu do kawy marki T., pieniędzy w kwocie 100 zł, 14 butelek wódki, 30 butelek piwa łącznej wartości nie mniejszej niż 5000 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni Wydział II Karny w sprawie II K 614/11, gdzie za czyn z art. 279 §1 k.k. został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 03 03 2011 do 03 03 2011, 04 03 2011 do 04 03 2011 i od 06 09 2013 do dnia 04 03 2015,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

II. w okresie od dnia 28 stycznia 2016 do dnia 29 stycznia 2016 w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w oknie zakładu fryzjerskiego dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia głośniki, urządzenie do podgrzewania kamieni do masażu wraz z kamieniami, dwa szampony, utrwalacz, trzy maszynki do włosów, trzech suszarek do włosów, dwóch suszarko lokówek, piętnastu farb do włosów, sześciu butelek utleniaczy, pięciu rozjaśniaczy do włosów i brzytwy łącznej wartości ok. 2290 zł na szkodę A. M. przy czym, opisanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I. aktu oskarżenia,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

III. w okresie od 01 02 2016 do dnia 03 02 2016 w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w samochodzie dostawczym marki V. (...) o nr rej. (...) zabrał z jego wnętrza mienie w postaci mikrofonu scenicznego wraz z walizką oraz trzech listew L. łącznej wartości 1500 zł na szkodę P. P., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt i aktu oskarżenia,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

IV. w okresie od 02 02 2016 do dnia 03 02 2016 w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w samochodzie osobowym marki T. (...) o nr rej. (...) zabrał z jego wnętrza mienie w postaci plecaka, laptopa, dysku zewnętrznego, dwóch paszportów, wizy chińskiej, wizy USA łącznej wartości ok. 2000 zł na szkodę M. G., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I. aktu oskarżenia,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zb. z art. 275 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

V. w dniu 03 sierpnia 2015 roku w G. na ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci 3 metylometkatynnononu 3 (...) o wadze łącznej 3,50 grama, co stanowi 17 pojedynczych porcji środka psychotropowego,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

VI. w okresie od 02 stycznia 2016 do 04 stycznia 2016 w G. przy ul. (...) po uprzednim wybiciu szyby w samochodzie osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia trzy butelki Whisky o łącznej wartości ok. 150 zł na szkodę P. K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt i akcie oskarżenia,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

VII. w okresie od dnia 19 stycznia 2016 do 20 stycznia 2016 w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w samochodzie marki S. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia dwa monitory H., klawiaturę komputera z myszką komputerową, modem internetowy H., cztery komputery marki H. C. oraz okablowanie do komputerów o łącznej wartości ok. 600 zł na szkodę (...), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt i akcie oskarżenia,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

VIII. w okresie od 19 stycznia 2016 do 20 stycznia 2016 w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w samochodzie m-ki O. (...) o nr rej. (...) 59 dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci laptopa marki D. (...) wraz z torbą i zasilaczem o łącznej wartości ok. 300 zł na szkodę R. O., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt i akcie oskarżenia,

tj. o przestępstwo z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

I. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach **I., II., III. IV., VI.** (omyłkowo wskazano w akcie oskarżenia po raz drugi punkt V. jako numer porządkowy), **VII.** (omyłkowo wskazano w akcie oskarżenia jako punkt VI. jako numer porządkowy), **VIII.** (omyłkowo wskazano w akcie oskarżenia numer VII. jako numer porządkowy) i ustalając, że czynów tych oskarżony dopuścił się warunkach ciągu przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 §1 k.k. na podstawie art. 279 §1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie V. aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 86 §1 k.k., art. 91 §2 k.k. orzeczone oskarżonemu w punktach I. i II. wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierza w ich miejsce karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zarzucanym:

a. w punkcie I. aktu oskarżenia w całości poprzez zapłatę na rzecz I. O. kwoty 5.000 zł (pięć tysięcy złotych),

b. w punkcie II. aktu oskarżenia w części poprzez zapłatę na rzecz A. M. kwoty 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych),

c. w punkcie VI. aktu oskarżenia (omyłkowo wskazano w akcie oskarżenia po raz drugi punkt V. jako numer porządkowy) w całości poprzez zapłatę na rzecz P. K. kwoty 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych),

d. w punkcie VIII. aktu oskarżenia (omyłkowo wskazano w akcie oskarżenia punkt VII. jako numer porządkowy) w części poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 300 zł (trzysta złotych);

V. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie III. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu rzeczywiste pozbawienie wolności od dnia 3 sierpnia 2015 roku do dnia 5 sierpnia 2015 roku (dwa dni), od dnia 22 stycznia 2016 roku do dnia 23 stycznia 2016 roku (dwa dni) oraz od dnia 3 lutego 2016 roku do dnia 15 lutego 2016 roku;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz P. K. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika przed Sądem I instancji;

VII. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 551/16

UZASADNIENIE

W dniu 03 sierpnia 2015 roku w G. funkcjonariusze Policji T. W. i M. U. w toku wykonywania czynności służbowych, dokonali wylegitymowania J. H.. Nerwowe zachowanie mężczyzny w trakcie kontroli wzbudziło podejrzenia funkcjonariuszy, wobec czego dokonali oni przeszukania J. H.. W toku przeszukania Policjanci w portfelu mężczyzny ujawnili 3 woreczki strunowe zawierające białą substancję.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka T. W. k. 160-161; protokół zatrzymania osoby k. 138; protokół przeszukania osoby k. 140-142; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

Ujawniona substancja koloru białego o łącznej masie netto 3,50 grama zawierała 3 metylometkatynon – 3 (...). Może ona stanowić ok. 17 pojedynczych porcji substancji psychotropowej.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: protokół użycia testera narkotykowego k.144; opinia z przeprowadzonych badań fizyko-chemicznych k. 164-168.

P. K. jest właścicielem samochodu marki V. (...) o nr rej. (...). W dniu 2 stycznia 2016 roku mężczyzna zaparkował pojazd przy ul. (...) w G. i zamknął go za pomocą pilota. Do dnia 4 stycznia 2016 roku P. K. nie korzystał z samochodu.

W nieustalonym czasie w okresie d 02 stycznia 2016 do 4 stycznia 2016, J. H. w celu dostania się do wnętrza stojącego na parkingu samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) wybił w nim szybę drzwi tylnych po stronie kierowcy. Następnie dokonał ze środka pojazdu zaboru mienia w postaci trzech butelek Whisky o łącznej wartości ok. 150 zł.

Ukradziony alkohol J. H. spożył w towarzystwie innych nieustalonych osób.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka P. K. z k. 286-287; protokół przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie k. 286-287; notatka urzędowa dot. strat k. 305; protokół eksperymentu procesowego k. 307-309; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

W dniu 19 stycznia 2016 roku w godzinach wieczornych D. M. (1) przyjechał służbowym samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) na parking przy ul. (...) w G., po czym zamknął pojazd pilotem i oddalił się. Pojazd stanowił własność (...) Sp. z o.o..

W okresie od dnia 19 stycznia 2016 roku do 20 stycznia 2016 roku w G. przy ul. (...) w celu dostania się do wnętrza stojącego na parkingu samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), wybił w nim szybę drzwi tylnych po stronie kierowcy. Następnie dokonał ze środka pojazdu zaboru mienia należącego do (...) o łącznej wartości ok 600 złotych, w

postaci dwóch monitorów H., klawiatury komputera z myszką komputerową, modemu internetowego H., czterech komputerów marki H. C. oraz okablowania do komputerów.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka D. M. (2) z k. 235-238, 265-266; protokół zawiadomienia o przestępstwie 235-238; protokół oględzin k. 241-242; protokół okazania k. 268-269; notatka urzędowa dot. strat k. 305; protokół okazania k. 346-349; dokumentacja fotograficzna k. 504-508; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

R. O. użytkował służbowy samochód marki O. (...) o nr rej. (...) 59. Pojazd ten stanowił własność (...) Sp z o.o. W dniu 19 stycznia 2016 roku R. O. pozostawił w/w samochód na parkingu przy ul. (...) w G., zostawiając w jego wnętrzu należące do niego przedmioty w postaci laptopa marki D. (...) wraz z torbą i zasilaczem o łącznej wartości ok. 300 zł.

W okresie od dnia 19 stycznia 2016 roku do 20 stycznia 2016 roku w G. przy ul. (...) w celu dostania się do wnętrza stojącego na parkingu samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) 59, J. H. wybił szybę w drzwiach. Następnie dokonał ze środka pojazdu zaboru mienia w postaci w/w laptopa marki D. (...) wraz z torbą i zasilaczem.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka R. O. z k. 317-318, 319, 331-332; protokół okazania k. 317-318 ; notatka urzędowa dot. ustalenia wartości szkody k. 329; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

Skradzione rzeczy w postaci 2 komputerów marki H., laptopa D. (...) z zasilaczem oraz torbą J. H. przekazał następnie zamieszkującemu z nim wspólnie M. S. w celu znalezienia na nie nabywcy i dokonania ich sprzedaży. W dniu 22 stycznia 2016 roku M. S. w towarzystwie (...) udał się na spotkanie z potencjalnym nabywcą przedmiotowych rzeczy. W drodze na spotkanie para została jednak zatrzymana przez funkcjonariuszy Policji, którzy ujawnili przy M. S. w/w przedmioty i dokonali ich zabezpieczenia.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka J. R. z k. 300; zeznania świadka M. S. z k. 302-303; protokół zatrzymania rzeczy k. 254-256; protokół oględzin rzeczy k. 257-258; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

K. T. i A. M. prowadzą wspólnie zakład fryzjerski mieszczący się przy ul. (...) w G.. W dniu 28 stycznia 2016 roku ok. godziny 18:00 A. M. zamknęła zakład i udała się do domu.

W okresie od dnia 28 stycznia 2016 do dnia 29 stycznia 2016 roku J. H. w celu dostania się do wnętrza przedmiotowego lokalu wybił szybę w oknie. Następnie dokonał stamtąd zaboru mienia o łącznej wartości ok. 2290 zł w postaci głośników, urządzenia do podgrzewania kamieni do masażu wraz z kamieniami, dwóch szamponów, utrwalacza, trzech maszynek do włosów, trzech suszarek do włosów, dwóch suszarko lokówek, piętnastu farb do włosów, sześciu butelek utleniaczy, pięciu rozjaśniaczy do włosów i brzytwy.

Fakt dokonania kradzieży zakładu ujawniła w dniu 29 stycznia 2016 roku K. T..

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka K. T. z k. 64-65, 95; zeznania świadka A. M. z k. 68-69; protokół eksperymentu procesowego k. 50-53; notatka urzędowa z użyciem służbowego psa k. 63; protokół oględzin 72-73; protokół okazania k. 94; dokumentacja fotograficzna k. 490-494; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

I. O. prowadzi bar (...) przy ul. (...) w G.. W dniu 31 stycznia 2015 roku w godzinach nocnych bar został zamknięty i pozostawał nieczynny do dnia 2 lutego 2016 roku.

W nieustalonym czasie w okresie pomiędzy 1 lutego 2016 a 2 lutego 2016 J. H. w celu dostania się do wnętrza przedmiotowego lokalu wybił szyby w kilku oknach. Następnie dokonał stamtąd zaboru mienia o łącznej wartości nie mniejszej niż 5000 zł w postaci sprzętu nagłaśniającego marki T., ekspresu do kawy marki T., pieniędzy w kwocie 100 zł, 14 butelek wódki oraz 30 butelek piwa.

Skradziony alkohol J. H. przeznaczył do spożycia wraz z innymi nieustalonymi osobami.

Fakt dokonania kradzieży ujawniła pracownica lokalu M. M. w godzinach popołudniowych w dniu 2 lutego 2016 roku.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka I. O. z k. 2-3; zeznania świadka M. M. z k. 6-7; protokół zawiadomienia o przestępstwie k. 2-3; protokół oględzin k. 10-11; protokół eksperymentu procesowego k. 50-53; dokumentacja fotograficzna k. 495-499; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

S. P. jest właścicielem samochodu dostawczego marki V. (...) o nr rej. (...). W dniu 1 lutego 2016 roku mężczyzna pozostawił pojazd na parkingu przy ul. (...). Do dnia 3 lutego 2016 roku S. P. nie korzystał z samochodu.

W nieustalonym czasie w okresie od 1 lutego 2016 do dnia 3 lutego 2016 znajdując się w G. przy ul. (...) w celu dostania się do wnętrza przedmiotowego pojazdu wybił w nim jedną z szyb. Następnie dokonał stamtąd zaboru mienia o łącznej wartości nie mniejszej niż 1500 złotych w postaci mikrofonu scenicznego wraz z walizką oraz trzech listew L..

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka S. P. z k. 42, 89-90; protokół okazania k. 41; protokół eksperymentu procesowego k. 50-53; protokół ustanego zawiadomienia o przestępstwie k.89-90; pokwitowanie odbioru k. 375; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

M. G. jest użytkownikiem samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...). W dniu 2 lutego 2016 roku w godzinach popołudniowych mężczyzna zaparkował pojazd na parkingu przy ul. (...).

W okresie od 2 lutego 2016 roku do 3 lutego 2016 roku w G. przy ul. (...) w celu dostania się do wnętrza przedmiotowego pojazdu wybił w nim boczną tylną szybę po lewej stronie. Następnie dokonał stamtąd zaboru mienia o łącznej wartości ok. 2000 zł w postaci plecaka, laptopa A. nr (...), dysku zewnętrznego marki T., dwóch paszportów, wizy chińskiej oraz wizy USA.

Fakt dokonania kradzieży w dniu 3 lutego 2016 roku w godzinach popołudniowych wykrył znajomy M. T. K., który telefonicznie poinformował go o tym fakcie.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: zeznania świadka M. G. z k. 36-37, 77-78; zeznania świadka T. K. k. 81-82; Protokół eksperymentu procesowego k. 50-53; protokół okazania 33-35; protokół zawiadomienia o przestępstwie k. 77-78; protokół oględzin k. 84-85; notatka urzędowa dot. strat k. 305; pokwitowanie odbioru k. 382; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

W dniu 3 lutego 2016 roku o godz. 17:30 funkcjonariusze Policji wykonujący czynności służbowe dokonali kontroli a następnie zatrzymania i przeszukania J. H.. W toku przeszukania mężczyzny ujawniono przy nim m.in. laptopa firmy (...) nr (...), dysk zewnętrzny marki T., mikrofon sceniczny wraz z walizką, trzy listwy L. oraz torbę niebieską ze sprzętem fryzjerskim, w tym lokówko suszarkę, maszynkę przewodową, suszarkę do włosów, 6 sztuk butelek utleniaczy i urządzenia do podgrzewania kamieni do masażu wraz z kamieniami.

Dowód: załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: notatka urzędowa k. 16; protokół zatrzymania osoby k. 17; protokół przeszukania osoby k.19-20; protokół zatrzymania rzeczy k. 22-25; protokół oględzin przedmiotów k.26-31; dokumentacja fotograficzna k. 500-503; wyjaśnienia oskarżonego z k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

Oskarżony J. H. w toku postępowania przygotowawczego złożył wyjaśnienia jak na k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337 załącznika nr 1 do aktu oskarżenia.

Vide: załącznika nr 1 do aktu oskarżenia k. 47-48, 50-53, 55-56, 105-108, 153-154, 176-177, 307-309, 311-313, 336-337.

Z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do poczytalności oskarżonego J. H. został on poddany badaniom sądowo-psychiatrycznym przez biegłych lekarzy psychiatrów.

W złożonych opiniach sporządzanych w zakresie poszczególnych zarzutów postawionych oskarżonemu biegli nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego. Według biegłych wywiad od oskarżonego każdorazowo wskazywał na występowanie niego cech osobowości kształtującej się nieprawidłowo. W ocenie biegłych u opiniowanego występują cechy zespołu uzależnienia od substancji psychoaktywnych (w tym alkoholu i innych substancji odurzających). Stosownie do złożonych opinii badany zna podstawowe zasady etyczno-moralne i normy funkcjonowania w społeczeństwie i interpretuje je prawidłowo. Zarzucane mu czyny mają zaś charakter czynów prostych a ich karalność jest powszechnie znana. Biegli uznali, iż sprawność intelektualna opiniowanego pozwala mu przewidzieć konsekwencji zachowani będących przedmiotem aktualnej sprawy. Brak jest również podstaw do przyjęcia aby w inkryminowanym czasie oskarżony znajdował się w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych lub jakościowych zaburzeń świadomości, które w odniesieniu do zarzucanych czynów znosiły lub ograniczały w stopniu znacznym jego zdolność do rozpoznania znaczenia tych czynów i pokierowania swoim postępowaniem. W ocenie biegłych J. H. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli wskazali, że oskarżony może uczestniczyć w czynnościach procesowych a jego stan psychiczny pozwala mu na samodzielną i rozsądną obronę. Wskazano także, iż zalecane jest kontynuowanie ambulatoryjnej terapii odwykowej względem oskarżonego i przestrzeżenie przez niego całkowitej abstynencji.

Dowód: opinie sądowo-psychiatryczne k. 362-264, 370-372, 385-386, 456-457.

Oskarżony J. H. był uprzednio karany sądownie

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 sierpnia 2011 roku w sprawie II K 614/11 za czyn z art. 279 §1 k.k. został skazany m.in. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania; zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; karę odbywał w okresie od 03.03.2011r. do 03.03.2011r., od 04.03.2011r. do 04.03.2011r. i od 06.09.2013r. do 04.03.2015r.;
- wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26 listopada 2015 roku w sprawie II K 798/15, za min. czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności i grzywny.

Dowód: dane o karalności k. 53-55 oraz załącznik nr 1 do aktu oskarżenia: dane o karalności k. 128-129, 186-188, 198-200, 208-210, 376-378, 401-403; zawiadomienie o wprowadzeniu wykonania kary k. 220; odpis wyroku k. 356-360; odpis wyroku k. 361; odpis wyroku k. 422-426; odpis wyroku z danymi dot. odbycia kary k. 427-428.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na całości zgromadzonego materiału dowodowego, który pozostawał spójny i co do zasady niesprzeczny. Analiza całokształtu okoliczności sprawy oraz porównanie poszczególnych dowodów, w tym wobec treści wyjaśnień oskarżonego nie dała podstaw do zakwestionowania wiarygodności któregośkolwiek z nich.

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich występujących w sprawie świadków, albowiem pozostawały one logiczne, spójne i rzetelne, a nadto korespondowały ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami i protokołami, a także znalazły odzwierciedlenie w treści wyjaśnień złożonych przez oskarżonego.

Świadkowie I. O., M. M., M. G., S. P., K. T., A. M., T. K., D. M. (2), P. K. i R. O. w sposób jasny i konkretny przedstawili znane sobie okoliczności dotyczące popełnienia inkryminowanych czynów zabronionych, w tym co do czynności poprzedzających dokonanie poszczególnych włamań oraz okoliczności wykrycia tych czynów. Treść zeznań osób pokrzywdzonych pozwoliła także na ustalenie przedmiotów zaboru oraz ich wartości.

Odnosząc się zaś do świadka T. W. należy wskazać, iż rzeczowo i dokładnie przedstawił okoliczności zatrzymania J. H., w toku którego ujawniono w jego posiadaniu substancję zawierającą substancję psychotropową. Nadto jako funkcjonariusz Policji, świadek ma świadomość znaczenia złożenia zeznań w procesie oraz konsekwencji złożenia zeznań nieprawdziwych.

Zeznania świadków M. S. i J. R. pozwoliły natomiast na ustalenie, iż zabezpieczone od nich przedmioty zostały przekazane przez J. H. celem ich sprzedaży, co oskarżony potwierdził w toku swoich wyjaśnień.

Zeznania świadka D. J. nie miały natomiast znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, albowiem nie dotyczyły one okoliczności związanych z czynami zarzucanymi oskarżonemu.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął także pod uwagę opinie sądowo-psychiatryczne dotyczące oskarżonego. Zostały one bowiem sporządzone przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę specjalistyczną, a wnioski z nich wypływające są logiczne i spójne. W ocenie Sądu brak jest podstaw do odmowy przyznania im przymiotu wiarygodności.

Podobnie Sąd za rzetelne uznał opinię z przeprowadzonych badań fizyko-chemicznych. Zdaniem Sądu, opinia ta jest starannie opracowana, zgodnie z wymogami wiedzy z danej specjalności. Wnioski z niej wynikające są co do zasady jednoznaczne i zostały wyciągnięte po przeprowadzeniu stosownych badań, dlatego też nie budziły wątpliwości Sądu. Zdaniem Sądu opinia ta była wystarczająca do oceny, czy zabezpieczona w toku postępowania substancja koloru białego stanowiła substancję psychotropową w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd w pełni dał także wiarę dowodom w postaci dokumentów, które zostały w przedmiotowej sprawie zgromadzone, w tym protokołom z postępowania przygotowawczego - oględzin, okazania, użycia testera narkotykowego, eksperymentu procesowego, zatrzymania osoby i rzeczy, przeszukania osoby, rzeczy oraz miejsca, notatkom służbowym, odpisom wyroków, danym o karalności oskarżonego i dokumentacji fotograficznej. Dokumentacja ta została sporządzona w odpowiedniej formie przez powołane do tego podmioty. Nadto ich autentyczność ani prawdziwość treści nie była przed żadną ze stron kwestionowana a okoliczności z nich wynikające znajdują oparcie i korespondują z resztą materiału dowodowego. Dlatego stanowią one obiektywne dowody zaświadczonej nimi okoliczności.

Wobec powyższego, wątpliwości Sądu nie budziły także zasadniczo wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w toku postępowania. Oskarżony od początku, konsekwentnie przyznawał się do zarzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia w tym zakresie znajdowały oparcie w innych zgromadzonych dowodach z którymi korelowały, pozwalając na ustalenie rzeczywistego przebiegu wypadków. Co prawda oskarżony początkowo odmiennie wskazywał na część okoliczności związanych z poszczególnymi czynami, nie mniej jednak, wobec faktu, iż nie kwestionował on zasadniczo swojego sprawstwa i ostatecznie doprecyzował swoje wyjaśnienia i potwierdził przebieg okoliczności w sposób tożsamy z wynikającego z innych dowodów, nie mogło to rzutować negatywnie na ocenę całokształt złożonych przez niego wyjaśnień.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia okoliczności wyłączających winę J. H.. Oskarżony jest osobą pełnoletnią, miał pełną możliwość rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Mając na uwadze powyższe, nie budzi wątpliwości, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia w pkt. I-IV i VI-VIII (omyłkowo opisanych w akcie oskarżenia nieprawidłowymi numerami porządkowymi - V-VII, wobec dwukrotnego użycia numeru porządkowego (...)) czynów.

Przestępstwo kradzieży z włamaniem uregulowane jest w art. 279 § 1 k.k., zgodnie z którym odpowiedzialności podlega ten, kto kradnie z włamaniem. Dwuaktowy charakter tego przestępstwa polega na tym, że składa się ono z dwóch odrębnych, aczkolwiek powiązanych ze sobą czynności sprawczych. Te dwie czynności sprawcze składają się na jeden czyn. Czynność polegającą na zaborze należy rozumieć jak na gruncie art. 278 § 1 k.k., na co wskazuje użycie

sformułowania „kto kradnie”. Z kolei „włamanie” oznacza pokonanie przeszkody utrudniającej dostęp do mienia. Pojęcie włamania jest rozumiane szeroko, gdyż do jego istoty należy wdarcie się do zamkniętego pomieszczenia (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 25.10.2005r., II Aka 269/05, LEX nr 286464) Włamanie jest utożsamiane z sytuacją gdy mienie znajduje się w zamkniętym pomieszczeniu i gdy działanie sprawcy polega na przeniknięciu do tego pomieszczenia (tak: wyrok Sądu Najwyższego z 9.09.2004r., V KK 144/04, LEX nr 137749)

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, że podejmując działania w postaci – wybijania szyb w samochodach marki V. (...) o nr rej. (...), marki S. (...) o nr rej. (...), marki O. (...) o nr rej. (...) 59, marki V. (...) o nr rej. (...) oraz marki T. (...) o nr rej. (...) a także w lokalach – zakładzie fryzjerskim przy ul. (...) w G. i barze (...) przy ul. (...) w G., oskarżony J. H. dokonał przełamania określonych w powyższy sposób zabezpieczeń, wypełniając tym samym znamię „włamania”, o którym mowa w przedmiotowym przepisie. Oczywistym jest także w świetle poczynionych ustaleń, iż oskarżony dokonał zaboru mienia, w postaci w/w przedmiotów, które są rzeczami w rozumieniu przepisów kodeksu karnego. Zabierając je wbrew woli właścicieli pozbawił ich władztwa nad tymi rzeczami. Oczywistym jest w świetle okoliczności sprawy, w tym w szczególności wyjaśnień samego skarżonego, iż dział on w celu przewłaszczenia wszystkich tych rzeczy. Potwierdza to również ze fakt, iż oskarżony dokonał spożycia (przynajmniej częściowego) skradzionych alkoholi a także chciał sprzedać część skradzionych przedmiotów.

Jednocześnie odnośnie czynu opisanego w pkt. IV aktu oskarżenia, zachowanie oskarżonego wypełniło również znamiona czynów z art. 275 § 1 k.k. i 276 k.k. Jak stanowi bowiem art. 275 § 1 k.k. przestępstwo popełnia ten kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument taki kradnie lub go przywłaszcza - za takie z pewnością można zaś uznać paszport. Przepis art. 276 k.k. penalizuje zaś min. usuwanie dokumentów, którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać - za takie z pewnością można zaś uznać wizę chińską oraz wizę USA.

Jednocześnie J. H. dopuścił się powyższych działań w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 03.03.2011r. do 03.03.2011r., od 04.03.2011r. do 04.03.2011r. i od 06.09.2013r. do 04.03.2015r. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni Wydział II Karny w sprawie II K 614/11, za przestępstwo z art. 279 §1 k.k.

Sąd uznał, również iż oskarżony wszystkich przypisanych mu w punkcie I wyroku czynów dopuścił się działając w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. Przepis ten stanowi, iż jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Wymagana w/w przepisem „sposobność” do popełnienia przestępstwa może być związana z pewnym układem sytuacyjnym, przy czym chodzi o wykorzystaniem „takiej samej”, nie zaś „tej samej” sposobności. „Sposobnością”, taką może być zarówno taki układ czynników zewnętrznych, który jedynie towarzyszy wypełnianiu znamion poszczególnych przestępstw zbiegających się w ciąg, jak i taki układ tych czynników, który znajduje określone odzwierciedlenie w zespole znamion tych przestępstw. (zob. Majewski J., Komentarz do zmiany art. 91 Kodeksu karnego, [w:] Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, [w:] Majewski J., Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, LEX nr 480502). Ponadto aktualne brzmienie omawianego przepisu wskazuje, iż przesądzającym dla przyjęcia ciągu przestępstw jest tożsamość przepisu stanowiącego podstawę wymiaru kary dla każdego ze zbiegających się przestępstw, a w skład takiego ciągu mogą wchodzić przestępstwa popełniane w różnych formach stadialnych i zjawiskowych. Przestępstwa kumulatywnie kwalifikowane będą zaś wchodziły w skład ciągu przestępstw wówczas, gdy ten sam przepis będzie stanowił podstawę wymiaru kary za te przestępstwa, zgodnie z art. 11 § 2 k.k. (zob. Kozłowska-Kalisz P., Komentarz do art. 91 Kodeksu karnego, [w:] Mozgawa M. (red.), Kodeks karny. Komentarz., LEX nr 486770). W niniejszej sprawie podstawę wymiaru kary za przypisane oskarżonemu przestępstwa stanowi każdorazowo art. 279 § 1 k.k., a więc zachodzi w/w warunek tożsamości. Co równie istotne do popełnienia wszystkich przedmiotowych przestępstw doszło w krótkim okresie - od 2 stycznia do 3 lutego 2016 roku, a więc w ciągu zaledwie 1 miesiąca, nadto pomiędzy poszczególnymi czynami następowały najczęściej jedynie krótkie odstępy - kilku lub kilkunastodniowe. W ocenie Sądu okoliczności podejmowania poszczególnych zachowań przez

J. H. (dokonywania włamań poprzez wybijanie szyb w zamkniętych i – w danych momentach - nieużytkowanych lokalach i samochodach) spełniały również warunek działania „z wykorzystaniem takiej samej sposobności”.

Zdaniem Sądu, w świetle powyższych dowodów, nie budziło także wątpliwości, iż oskarżony J. H. wypełnił znamiona zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przestępstwo to popełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Ze sporządzonej w sprawie opinii z przeprowadzonych badań fizyko-chemicznych jednoznacznie wynika, iż ujawniona w wyniku przeszukania biała substancja zawierała 3 metylometkatynon - 3 (...), który zgodnie z ustawą z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zaliczany jest do grupy I - P substancji psychotropowych, i mogła stanowić ok. 17 pojedynczych porcji substancji psychotropowej.

Przy wymiarze kary Sąd oparł się o dyrektywy z art. 53 k.k. Sąd miał przy tym na względzie stopień społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżony oraz stopień jego zawinienia. Sąd kierował się celami zapobiegawczymi i wychowawczymi przypisanymi karze, a także okolicznościami związanymi z kształtowaniem świadomości prawnej społeczeństwa.

Społeczna szkodliwość czynów oskarżonego zakwalifikowanych jako ciąg przestępstw oceniana z uwzględnieniem dyrektyw z art. 115 §2 k.k. jawi się jako znaczna. Oskarżony każdorazowo godził bowiem w dobro prawem chronione, jakim jest mienie, a w przypadku jednego z czynów również w wiarygodność dokumentów. Działał przy tym w sposób zuchwały, z niskiej pobudki, jaką była chęć uzyskania łatwego i szybkiego zysku. Nadto choć łącznej wartości dokonanych przez niego kradzieży nie można uznać za bardzo wysoką, to jednak nie była ona mała, a pobudki oskarżonego zasługiwały na potępienie.

Odnosnie czynu z pkt V aktu oskarżenia jego szkodliwość społeczną należy natomiast uznać za niemałą. Oskarżony godził bowiem w dobro prawem chronione, jakim jest zdrowie publiczne, a posiadana przez niego substancja należy do grupy narkotyków niebezpiecznych dla zdrowia i życia. Sąd zważył jednak w tym kontekście, iż ilość substancji psychotropowej, którą oskarżony posiadał nie była duża.

Na niekorzyść oskarżonego w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów Sąd uwzględnił, że pomimo młodego wieku, oskarżony był już uprzednio dwukrotnie karany, a w zakresie przypisanego mu ciągu przestępstw działał w warunkach powrotu do przestępstwa. Zatem nie można przyjąć, iż dokonanie przez niego przestępstw będących przedmiotem aktualnej sprawy miało charakter incydentalny. Powyższe świadczy o tym, że oskarżony jest sprawcą wysoce zdemoralizowanym, a dodatkowo, że popełnienie przez niego przestępstw przeciwko mieniu jest wyrazem przyjętej przez niego postawy i sposobu na życie. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę, iż postępowania w sprawie przypisanych w niniejszym wyroku poszczególnych czynów były wobec oskarżonego wszczynane odrębnie, i pomimo stawianych mu w tych kolejnych postępowaniach zarzutów, oskarżony w dalszym ciągu dopuszczał się popełniania przestępstw. W szczególności należy zauważyć, iż pomimo zatrzymania w dniu 22 stycznia 2016 roku i przedstawienia zarzutów, po zwolnieniu, po zaledwie kilku dniach oskarżony w okresie od 28 do 29 stycznia ponownie dopuścił się popełnienia czynu zabronionego, a później jeszcze następnych.

Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał natomiast fakt przyznania się przez niego do winy i złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył też na potrzeby w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa, a to w celu unaocznienia, że czyny o takim stopniu społecznej szkodliwości, tym bardziej popełnione przez sprawcę uprzednio karanego, zasługują na przykładne ukaranie i orzeczenie kary pozbawienia wolności.

W świetle powyższego, uznając J. H. winnym popełnienia przypisanego mu ciągów przestępstw, Sąd przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności. Za czyn przypisany J. H. w pkt II wyroku Sąd wymierzył mu natomiast karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. zagrożone jest karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności, orzekając karę wobec sprawcy przestępstwa odpowiadającego w warunkach art. 91 § 1 k.k. Sąd może jednak wymierzyć karę pozbawienia wolności w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a więc w tym wypadku do

15 lat pozbawienia wolności. Tym samym wymierzona kara mieści się zdecydowanie w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, niż chociażby jego połowy. Przepis z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest natomiast karą pozbawienia wolności do lat trzech, zatem wymierzona kara mieści się zdecydowanie w dolnych granicach zagrożenia ustawowego.

W ocenie Sądu tak wymierzone kary są adekwatne do społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów oraz stopnia jego zawinienia.

Ustalając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności Sąd kierował się dyrektywami z art. 85a k.k., tj. uwzględnił przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W realiach niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że kara łączna pozbawienia wolności winna zostać ukształtowana z uwzględnieniem zarówno zasady kumulacji jak i zasady absorpcji podlegających łączeniu kar. Jak już wskazywano oskarżony jest osobą karaną i odbywał karę pozbawienia wolności, mimo to nadal popełniał kolejne przestępstwa. W przekonaniu Sądu jego dotychczasowa postawa wskazuje, iż zastosowanie zasady absorpcji w pełnym zakresie byłoby wysoce niewychowawcze i nie odpowiadałoby społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Stąd, wymierzając karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 3 lat pozbawienia wolności od 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, zdaniem Sądu orzec należało karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności we wskazanym wymiarze nie było możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Jednocześnie w ocenie Sądu oskarżony jest na tyle zdemoralizowany i niepoprawny przestępcą, że tylko kara pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym spełni należycie swoje zadania w zakresie skutecznego, pozytywnego oddziaływania na postawę oskarżonego w przyszłości, a nadto zabezpieczy społeczeństwo przed tym sprawcą.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej oskarżonemu w punkcie V. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 3 sierpnia 2015 roku do dnia 5 sierpnia 2015 roku (dwa dni), od dnia 22 stycznia 2016 roku do dnia 23 stycznia 2016 roku (dwa dni) oraz od dnia 3 lutego 2016 roku do dnia 15 lutego 2016 roku.

Kierując się dyspozycją art. 46 § 1 k.k., Sąd zobowiązał J. H. do naprawienia szkody wyrządzonej popełnionymi przez niego przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych kwot wskazanych w punkcie IV. sentencji wyroku. Orzekając w tym zakresie Sąd uwzględnił, iż pokrzywdzeni – A. M. oraz firma (...) odzyskali część skradzionych im przedmiotów, a pokrzywdzeni – S. P., M. G. i R. O. odzyskali całość skradzionego mienia.

W punkcie VI. Wyroku na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego

rzecz P. K. jako oskarżyciela posiłkowego kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika przed Sądem I instancji.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. Sąd mając na uwadze sytuację oskarżonego zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.